UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et Mi-||racvlis Clari, Opera

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt homo & creaturæ omnes in Deo ab æterno secundum ideas fuerint, & vt ex Deo per creationem profluxerint, in quem redire deberent. Capvt IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Visual Library

Disc. Et quę illa? Ver. Diuina natura, in qua pater eſt exiſtendi principium: qui hoc ipſo fœcundus eſt generationis & operationis. Siquidem noſtro more loquendo, quatenus noſter capit intellectus, Diuinitas hîc in Devm profluit. Disc. Non ergo ſunt vnum Deitas & Devs? Ver. Vtiqúe vnum ſunt, ſed tamen Diuinitas nec generat nec operatur, Devs autem & agit & gignit. Id quod ex perſonarum diuerſitate accidit, quas intellectus vtcunque diſtinguit. In ipſo autem fundo vnum ſunt. In diuina nanque natura non niſi eſſentia eſt, & relationes perſonarum nihil ad hanc eſſentiã adiungunt: ſed ipſæ eadem ſunt eſſentia, licet inter ſe diſtinguantur propter relationem alterius ad alteram. Nam diuina natura ſi ſecundum idem fundum ſuum accipiatur, non eſt in ſeipſa ſimplicior, quam Pater vel quæuis alia perſona in eadem natura accepta. Solum imaginatio te fallit, qua ſic hæc intueris, vt ſunt in creaturis. In ſeipſa autem non niſi vnica & ſimplex eſt diuinitas. Disc. Equidem animaduerto me iam in ſummę ſimplicitatis abyſſum perueniſſe, vltra quam penetrare latius nemo poteſt, qui tamen à veritate aberrare nolit.

Deitas & Deus quomodo ſint vnum, & quo differãt.

Perſonæ diuinæ quo diſtinguantur.

Vt homo & creaturæ omnes in Deo ab æterno ſecundum ideas fuerint, & vt ex Deo per creationem profluxerint, in quem redire deberent.

Capvt IV.

Discip. Vellem ſcire Domine, vt creaturæ in Deo ex omni æternitate fuerint.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Exemplar quid.

VER. Fuerunt ibi vt in ſuo æterno exemplari.
DISC. Ecquid eſt exemplar? VER. Sempiterna
Dei eſſentia, quatenus per ſui communicatio-
nem creaturæ ſe compræhendendam & co-
noſcendam præbet. Sunt autem creaturę om-
nes ab æterno ſecundum ideas Deus in Deo,
ibi diſtinctæ fuêre eſſentialiter, ſed vt dictum
eſt, eadem cum DEO vita, eſſentia & potentia
ſunt, quatenus in DEO ſunt, idemque cum
pſo vnum ſunt, nec illo minores. Quatenus
autem ex DEO emanârunt per creationem,
ſuam ſingulæ ſortitę ſunt ſubſtantiam propriam
diſtinctam forma, quæ illi naturalem præ-

Forma quam conſtituat eſſentiam.

bet eſſentiam. Forma namque præſtat eſ-
ſentiam à diuina eſſentia & cæteris ſubſtan-
tijs ſeparatam: vt, verbi gratia, naturalis for-
ma lapidis id ei præſtat, vt peculiarem habeat
eſſentiam ſuam: quæ vtique non eſt Dei eſſen-
tia. Non enim eſt lapis DEVS, nec DEVS
lapis: Tametſi certum eſt & lapidem & res
creatas omnes ex Deo habere id quod ſunt. At-
que in hoc effluxu creaturæ omnes omnipo-
tentem & æternum obtinuêre DEVM ſuum. V-
bi enim creatura ſe agnoſcit creaturam, ibi
Deum & creatorem ſuum confitetur. DISC.
Eſtne Domine creaturæ eſſentia potior vbi in

Eſſentia Creaturæ potior quæ.

Deo eſt, quam vbi in ſeipſa eſt? VER. Eſſentia
creaturæ quatenus in Deo eſt, non eſt creatura.
Sed cuiuslibet creaturæ creata eſſentia ipſi vti-
lior eſt, quàm ea eſſentia, quam habet in Deo.
Nihil enim propterea lapis, vel homo, quæuis
creatura plùs habet in ſua creata eſſentia, quod
ab æterno in DEO vnum cum DEO fuerint.
DEVS nimirum res omnes pulcherrimè ordi-
nauit.

nauit. Nam ſingulæ quæque ad primam ſuam reſpectant originem. Disc. Vnde ergò mi Domine peccatum & iniquitas, Tartarus & ignis Purgatorius, vel dæmones & eiuſmodi extiterunt? Ver. Vbi creatura rationalis vel intellectualis in ſuam ſe debebat referre originem, quæ Deus eſt, vnus & ſimplex in natura, illa ad ſeſe inordinata cum complacentia & proprietate ſe reflexit, & à Deo auertit: inde dæmones, tartarus & malitia omnis ſumpſit exordium.

Vnde infernus ac dæmones.

De vera ſui introuerſione, quæ fieri debet ab homine reſignato per Chriſtum, verum Deum & hominem, & vt reſignare, vnire & excedere in Deum debeamus.

CAPVT V.

Disc. Vt creaturæ emanatio ex Deo ſeſe habeat, iam ſatis didici. Velim autem etiam edoceri, quomodo quis per omnia penetrare, & per Crhistvm in Devm tire, & beatitudinem adſpici debeat. Ver. Sciendum eſt, Chriſtum æterni Patris filium quippiam cum cæteris hominibus habere cõmune, & præ cæteris quiddam peculiare. Cõmune eſt, natura humana, quod verus eſt homo. Suſcepit autem naturam humanam, non perſonam: quod ita accipiendum eſt, ſumpſiſſe eum naturam humanam in indiuiſibili materia, quod Damaſcenus vocat, in Atomo. Atque ita ſuſceptæ communi humanæ naturæ puriſſimus ille benedictæ Virginis Mariae ſanguis reſpondet, ex qua naturam

Quid Chriſto cum hominibus cõmune, quid peculiare ſit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN